

Afstemning er dikteret af noget af de Motiver, som den ærede 3die Landssthingsmand for 1ste Kreds (Blom) har udtalt.

Judenrigsministeren (Singerlev): Lovforslaget er jo en gammel Bekjendt. Der har været Krig derpaa tidligere, og der er gaaet høie Bølger omkring Forslaget, som jeg i Øvrigt har arvet fra en Vorgænger i Ministeriet. Jeg fastholder som min Anskuelse, at disse 20 Kvadratmile, som der her er Tale om at forsjøge med en Bane, ville være bedst forsjøgede og bedst tjente med det her foreslaaede Anlæg. Vi have jo hørt fra Aalborg og Viborg høist mærkværdige Udtalelser om denne Bane og, det er jo ganske vist naturligt, at man hører alle de forskjellige interesserede Egne. Det er undertiden meget stærke Udtalelser der ere faldne, men efterhaanden bliver man jo hærdet og vænner sig til den Slags Angreb. At gjøre alle tilpas, er umuligt. Naar man ville alle de, som ikke faae deres lokale Ønsker opfyldte, erklære Jernbanen for fordærbelig. Der er saa, der have den Resignation at sige: Lad os hellere faae den Jernbane end slet ingen. Naar de ikke faae den til Døren saaledes, som de ville have den, saa er det almindelige Standpunkt, at saa er Anlægget i det Hele taget anset for fordærbeligt og forkasteligt. Jeg finder ikke Anledning til at udtale mig nærmere om dette Jernbaneanlæg, da jeg har havt rundelig Anledning dertil ved tidligere Behandlinger. Jeg skal ikke komme ind paa det, som den ærede Landssthingsmand for 7de Kreds (Madsen) tangerede om de forskjellige Muligheder til andre Linier eller om de Herligheder, der kunde komme over Vandet, hvis man vilde spøe det ærede Medlem. Heller ikke vil jeg komme ind paa det ærede Medlems statsøkonomiske Betragtninger; jeg er vant til at høre dem et andet Sted af det ærede Medlem fra Kolding. Men jeg ønsker kun at indskrænke mig til at gjøre det ærede Medlem opmærksom paa en Ting, fordi det er en Snurrighed. Det ærede Medlem siger, vi faae kun liden Indtægt af Statsbanerne, og det kan være fuldt berettiget. Vi have før prøvet paa, om vi ikke kunde faae en bedre Indtægt; man skjæbte os ud, da Indtægten gik ned; men endnu stærkere skjæbder man os ud, naar man prøver paa at faae den op. Det er en Følge af Forholdene og kan ikke være andet. Paa Finantslovens § 27 under Posten: Erhvervelse af Formue og Afdrag paa Gjæld, staar der opført visse Udgifter til Jernbaner, Udvidelse af Stationer, til Anskaffelse af Materiel, Vogne og Lokomo-

tiver; de posteres som en Forøgelse af Statsformuen og Afdrag paa Gjæld, og det lægges til den Sum, som Jernbanerne betregnes at staa Staten i. Denne Regnskabsførelse er man enig om. Man forlanger, at Alt, hvad der staar paa § 27 skal være et Plus og i Følge dette Plus vøjer den Sum, som Jernbanerne skulle forrente hvert eneste Aar efter en ikke ringe Proportion; man skal altsaa svare Renter af disse Ting. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at i og for sig er der ingen Grund til at sige, at man derved kommer til en bedre Forrentning — man skal jo have Udvidelse af Stationer, Formyelse af Vogne og Lokomotiver, og man skal jo fremdeles have nye Skibe; det er ubilligt, at beregne det, som man nu gjør; men at beregne det saaledes, som det ærede Medlem gjør, baade som Kapital og Rente, er endnu mere ubilligt. Det ærede Medlem vil have, at de Ting, som posteres som Forøgelse af Kapital, skulle regnes med som Marsudgift for Jernbaner, først lægges til Kapitalen og saa regnes med som en Slags Rentepost. Ja, hvis det ærede Medlem kunde skaffe mig af med § 27 i denne Form, vilde jeg være det ærede Medlem meget forbunden; men det ærede Medlems Beregningsmaade er urimelig, og jeg kan ikke anerkjende den. — Det næste Spørgsmaal, jeg kunde have særlig Anledning til at udtale mig bestemt om, er Tilskudet. Under det forrige Lovforslags Behandling nævnte jeg, at 50,000 Kr. her betyder efter den Forklaring, som er givet i Motiverne til Lovforslaget, naar man tager Hensyn til Befolkningens Tæthed, det Samme som 80,000 Kr. Tilskud i andre Egne. Man kan lade være at godkjende den Betragtning; man kan som det ærede Medlem for 3die Kreds sige: Vi ville ogsaa have 80,000 Kr. — man kan ræsonnere forskjelligt, det er maaste berettiget — men i det oprindelige Regjeringsforslag er der gjort klart Rede, hvorfor man paa det foreliggende Lovforslag har forlangt 50,000 Kr. og ikke 80,000 Kr. og deri har Udvalgets Flertal været enig, at det var en fornuftig Beregning. Man kan sige: i daarlige Egne maa man have større Tilskud; men jeg tror ikke, at den Proportion bør opstilles; man bør ogsaa se, hvad Beløbet af Anlægget er pr. Mil. Hvis de Herre ville sammenligne Høbro—Bøgstør Banen og Slagelse—Næstved Banen, ville de finde en ganske anderledes Anlægssum pr. Mil for den første end for den sidste, og endvidere er denne Anlægssum bragt ned ved Behandlingen i det andet Thing. Der stod i det først forelagte Lovforslag 343,000 Kr. pr. Mil, men paa det